

“ гражденіе. Виргинія е сега благополучна. А !
“ ако отъ ангелско-то онова мѣсто возможно й
“ бѣше да ти говори, она щеше да ти рече ка-
“ кво-то на прощаніе-то си: О Павле ! животъ-
“ атъ не е освѣнъ единъ испытъ. Азъ вѣрна
“ стояхъ на природны-те, любовни, и добродѣ-
“ телны-те законы. Азъ морета-та премиахъ
“ за да послушамъ мон-те родители; оставилъхъ
“ богатство за да вѣрио обѣщаніе-то си отвар-
“ дя и по добрѣ животъ-атъ да си изгубя предпо-
“ четохъ, нежели да преступя стыдны-те зако-
“ ны. Небо-то разсуди че азъ доволно мое-то
“ поприще исполнихъ; и ето че за всегда из-
“ бѣгнахъ отъ бѣдность-та, отъ клѣвета-та,
“ отъ буры-те, отъ зрѣлище-то на чуды-те бол-
“ кы. Никоя отъ злины-те кои-то уплашватъ
“ человѣцы-те неможе вѣке да мя докачи; а па-
“ къ ты мя окаявашъ и уплаковашъ ! Азъ ка-
“ то искра свѣтлости, чиста и непогубляема
“ самъ; а пакъ ти мя призовавашъ въ жнеотна-
“ та ношь ! О Павле ! О пріятелю мой ! науми
“ си счастливы-те онъя дны когда-то отъ су-
“ трина-та юще получавахме небесно-то онова
“ удоволствіе возвышавшеся съ солнце-то по
“ верхове-те на тыя каменны стѣны, и распро-